

Ustawa o publicznym transporcie zbiorowym. Komentarz

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Wprowadzenie

Dynamiczny rozwój motoryzacji, jak również szereg czynników natury społecznej, gospodarczej czy ekonomicznej w istotny sposób oddziałują na kształtowanie się usług transportowych. Dostęp do nich ma znaczenie dla sprawnego i efektywnego funkcjonowania gospodarki narodowej i jej poszczególnych działów i może stanowić czynnik intensyfikujący ich rozwój. Zaspokajanie potrzeb transportowych jest konieczne nie tylko dla zapewnienia optymalnych warunków rozwoju społeczno-gospodarczego państw czy regionów, ale również dla funkcjonowania całych społeczeństw i jej członków. Zapotrzebowanie na usługi transportowe jest ściśle powiązane z dynamicznym rozwojem cywilizacyjnym, a obok transportu indywidualnego, nadal ważną rolę w komunikacji odgrywa transport zbiorowy, który – będąc odpowiednio zorganizowanym i zarządzanym – charakteryzuje się szeregiem zalet pod względem kosztów, ekologii czy bezpieczeństwa.

Komentowana ustawa o publicznym transporcie zbiorowym (PublTranspZbU) funkcjonuje w polskim obrocie prawnym już od 12 lat i – w założeniu polskiego prawodawcy – miała stanowić kompleksową regulację problematyki zaspokajania potrzeb transportowych mieszkańców społeczności lokalnych, jak również wyraz dostosowania polskiego prawa do regulacji unijnych obejmujących organizację publicznego transportu zbiorowego na zasadach konkurencji regulowanej. Komentowana ustawa miała przede wszystkim stanowić uszczegółowienie rozwiązań przewidzianych w przepisach rozporządzenia 1370/2007 oraz innych regulacji UE. Pomimo takiego założenia oraz licznych nowelizacji, którym była poddawana, nadal nie stanowi wyczerpującej regulacji zagadnień związanych z funkcjonowaniem publicznego transportu zbiorowego, stąd konieczne jest wzięcie pod uwagę szeregu regulacji prawnych zarówno prawa krajowego, jak i prawa UE, odnoszących się do poszczególnych rodzajów transportu. Niniejszy komentarz nie ogranicza się jedynie do wykładni PublTranspZbU, lecz uwzględnienia szereg innych przepisów prawa krajowego, w szczególności TransDrogU, TrKolejU, PrPrzew, itd. oraz aktów normatywnych tzw. prawa transportowego UE. Niniejsza publikacja ma stanowić kompleksowe omówienie regulacji obowiązujących w obszarze publicznego transportu zbiorowego, z uwzględnieniem poglądów piśmiennictwa, praktyki administracyjnej oraz orzecznictwa TSUE, SN, polskich sądów administracyjnych i powszechnych.

Problematyka publicznego transportu zbiorowego do tej pory była omawiana przede wszystkim w publikacjach praktyków i naukowców reprezentujących prawo, politykę i administrację, zarządzanie i jakość, ekonomię i finanse, czy inżynierię lądową i transport. To bezsprzecznie wskazuje na interdyscyplinarny charakter zagadnień odnoszących się do publicznego transportu zbiorowego. Z racji naukowych zainteresowań Autorka niniejszej publikacji skupia się przede wszystkim na zaprezentowaniu prawnych aspektów planowania, organizacji, zarządzania i finansowania publicznego transportu zbiorowego.

Komentarz uwzględnia szereg nowelizacji, którym podlegała PublTranspZbU od chwili wejścia w życie 1.3.2011 r., a które związane były m.in. z wdrożeniem unijnego rozporządzenia 1370/2007, następnie realizacją ustaw budżetowych, podejmowaniem działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, zapewnieniem dostępności osobom

ze szczególnymi potrzebami, czy też w związku z wejściem w życie ustawy o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Publikacja przybliży wiedzę w zakresie: pojęć i definicji dotyczących publicznego transportu zbiorowego (organizator transportu publicznego, operator i przewoźnik, zrównoważony rozwój publicznego transportu publicznego, przewóz o charakterze użyteczności publicznej, umowa o świadczenie usług w zakresie transportu publicznego); zadań i kompetencji podmiotów będących organizatorami publicznego transportu zbiorowego oraz form współpracy między nimi; zasad planowania publicznego transportu zbiorowego (w szczególności dotyczących procedury przyjmowania i aktualizacji planów transportowych); zasad organizowania publicznego transportu zbiorowego przez JST i ministra właściwego ds. transportu; regulacji prawnych dotyczących infrastruktury transportowej= (w szczególności udostępniania przystanków komunikacyjnych i dworców, określenia zasad i warunków korzystania z przystanków, ustalania i pobieranie opłat za korzystanie z przystanków, rozkładów jazdy); zasad finansowania publicznego transportu zbiorowego (w tym warunków przyznawania rekompensaty oraz finansowania z Funduszu rozwoju przewozów autobusowych); zlecania usług przewozowych (w szczególności postępowania dotyczącego wyboru operatora, specyfikacji istotnych warunków zamówienia, zasad i trybu zawierania umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, kontroli wykonania usług przewozowych); postępowania w sprawach dotyczących wydania potwierdzenia zgłoszenia przewozu i jego cofnięcia; postępowania przez sądami administracyjnymi.

Szczególny akcent położony został nie tylko na prowadzenie rozważań naukowych, lecz również na zaprezentowanie rozumienia i stosowania przepisów o publicznym transporcie zbiorowym na gruncie praktyki administracyjnej i orzecznictwa sądowego. W opracowaniu zastosowano metody badawcze typowe dla nauk społecznych, w szczególności dla nauk prawnych, z uwzględnieniem praktycznego punktu widzenia. Czytelnik znajdzie zatem w komentarzu przykłady z praktyki, w tym orzeczniczej, jak też wzory dokumentów, czy zbiór praktycznych rozwiązań.

Publikacja powinna zainteresować szerokie grono podmiotów związanych z problematyką publicznego transportu zbiorowego, w szczególności organów JST, wykonujących kompetencje organizatorów, jak również pracowników administracji publicznej zaangażowanych w realizację zadania z zakresu publicznego transportu zbiorowego; przedsiębiorców i innych podmiotów, świadczących usługi w tym zakresie lub zarządzających obiektami infrastruktury transportowej; osób wykonujących zawody prawnicze (radców prawnych, adwokatów, sędziów) zajmujących się sprawami publicznego transportu zbiorowego; wykładowców i teoretyków prawa administracyjnego; studentów kierunków: prawa, administracji, politologii, ekonomii, transportu oraz logistyki.

Agata Nodzak

[Przejdź do księgarni →](#)

ksiegarnia.beck.pl